

undrede mig unægtelig ikke, thi der kan jeg sige: Den er blindest, som ikke *vil* se, og den er døvest, som ikke *vil* høre. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at min Udtalelse om, at de delegeredes Tilslutning til Sukkerkonventionen af mig var fremført som en Garanti for Konventionens Vedtagelse, og den højtærede Konseilspræsident vilde benytte det som Bevis paa, at saa maatte jeg ogsaa, fordi Salgs-Traktaten har passeret forskellige Faktorer, betragte den som noget, der var sikret. Den højtærede Konseilspræsident skulde helst have hørt, hvad jeg sagde, thi jeg sagde udtrykkelig, at det, at alle de delegerede havde sluttet sig til den, gav Grund til at vente, at Sukker-Konventionen vilde blive godkendt og vilde finde Tilslutning ogsaa i de Stater, hvorfra der var delegerede, men at de delegeredes Tilslutning dog ikke var noget, man kunde bygge sikkert paa. Som Sikkerhed for Konventionen fremførte jeg netop noget andet og efter min Mening nyt og markerede det som det, jeg lagde Vægt paa, nemlig, at England havde slaaet fast, at det *vilde*, at disse Sukkerpræmier skulde afskaffes. Naar England har udtalt det og ogsaa derved har fremtvunget de delegeredes Stilling paa Kongressen, er det tillige i Stand til at tvinge det igennem videre, fordi Staterne bogstavelig ikke kunne beholde Sukkerpræmierne, hvis England rejser en tilsvarende Told imod dem, thi de sukkerdyrkende Staters langt overvejende Udførsel gaar til England. Til disse Par Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

A. Nielsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) gør sig i alt Fald i nogen Grad skyldig i en Misforstaaelse over for mig. Det var ikke mig, der sagde, at Sagen var bleven politisk, men jeg henviste til, at Ordføreren i Landstinget havde udtalt sig i den Retning og erkendt meget villig, uden Tryk, at det kan ogsaa synes saa, at Sagen var bleven behandlet partipolitisk fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører. Hvis det ærede Medlem føler sig brøsthølden ved, at det blev sagt, at Sagen er bleven politisk, maa han holde sig til sin Ordfører, det vil sige sine Partifæller

i Landstinget, thi det er dem, der have ført an i saa Henseende. Det glæder mig at erfare, at det ærede Medlem ikke føler sig tvungen ind under Signalforandringen af Partidisciplinen paa dette Omraade, og jeg komplimenterer ham derfor. Jeg skal endnu blot bemærke, at naar det ærede Medlem hævdede, at min sidste Bemærkning i Anledning af den højtærede Udenrigsministers Udtalelse ikke egnede sig til at føre Sagen til en Løsning, idet den skulde være for stærk, for afgjort, tror jeg, at det ærede Medlem ogsaa der befinder sig i en Misforstaaelse. Jeg tror, at det er rigtigt, at det bliver sagt her i Tide, at saadan er Stillingen. Bort fra det, hvorpaa Folketinget her stiller sig ved denne Afstemning, er der i Hovedsagen ingen Mægling mulig. Folketinget har taget sit Standpunkt; her ere Hovedtrækene, og her bliver det staaende. Jeg tror, at det er bedst og ærligst, at det bliver sagt, for at der ingen Misforstaaelse kan vækkes i det andet Ting, saa at man ikke lægger sine politiske Planer — ja, jeg siger: politiske Planer — paa Grundlag af noget, der ikke har Rod i Virkeligheden. Det er bedst, der bliver givet Besked paa Stedet, og gøre de sig saa skyldige i noget, der kan komme ind under Misforstaaelse, er Ansvar det deres og ikke vort.

M. Madsen: Jeg har ikke nøje hørt den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med, og jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg overværede Forhandlingerne i det andet Ting. Jeg hørte ikke, at den ærede Ordfører deroppe har anerkendt, at denne Sag var bleven politisk, tværtimod faldt der fra den Side en Udtalelse om, at denne Sag ikke er bleven politisk. Saaledes opfatter jeg den fremdeles.

A. Nielsen: Jeg skal henvise det ærede Medlem til Rigsdagstidenden; han vil der finde den paagældende Ordførers Ytring, der gaar i Retning af at beklage det Faktum, at Sagen er bleven behandlet partipolitisk.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.